

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/129/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618200459
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7618200459.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a sudcov JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátskou kanceláriou, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1. Z. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., 2. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. - T., o zaplatenie 5.000,- EUR s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 06.02.2019, sp. zn. 7Csp/11/2018

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 06.02.2019, č.k. 7Csp/11/2018-123 vo výroku III. o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade.

Stranám sporu nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom zo dňa 06.02.2019, č.k. 7Csp/11/2018-123 žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 5.000,- EUR s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 5.000,- EUR od 01.03.2017 do zaplatenia (I. výrok), rozhodol, že žalobca má právo na náhradu trov konania voči žalovanej v 2. rade v celom rozsahu, o ktorých rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením (II. výrok) a žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému v 1. rade nepriznal (III. výrok).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaných zaplatenia dlžnej sumy zo Zmluvy č. 163/5008/13SU uzavretej dňa 29.10.2013 so žalovanými, na základe ktorej právny predchodca žalobcu OTP Banka Slovensko, a.s., poskytol žalovaným spotrebiteľský úver vo výške 22.000,- EUR, ktorý sa žalovaní zaviazali vrátiť vrátane úrokov, príslušenstva a poplatkov podľa zmluvy. Žalovaná suma predstavovala sumu vo výške 5.000,- EUR, pričom táto pozostávala z neuhradenej istiny úveru vo výške 5.000,- EUR. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 22.312,12 EUR, ktorá pozostávala z neuhradenej istiny úveru vo výške 16.153,48 EUR, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 5.778,54 EUR a z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 380,10 EUR si žalobca v konaní neuplatnil.

3. Po vykonanom dokazovaní a právnom posúdení prejednávanej veci súd konštatoval, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými bola uzatvorená Zmluva o úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa všeobecných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy. Táto spotrebiteľská zmluva neobsahovala také neprijateľné podmienky, ktoré by mali mať za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Súd prvej inštancie z dokazovania vzal za preukázané, že žalovaní, ako dlžníci, boli s obsahom zmluvy riadne oboznámení. Táto je jasne a čitateľne formulovaná (jedná sa o typovú zmluvu vopred pripravenú žalobcom), súd mal teda zato, že so zmluvou a zmluvnými podmienkami súhlasili, čo potvrdili vlastnoručným

podpisom. Z výsledkov dokazovania tak mal súd prvej inštancie za nesporné, že žalovaní si svoju povinnosť vyplývajúcu im z predmetnej úverovej zmluvy - splatenie úveru po jeho zosplatnení nesplnili, preto konštatoval, že nárok žalobcu je v celom rozsahu opodstatnený, nakoľko žalovaní nepristúpili k zaplateniu nesplatennej časti úveru s príslušenstvom ani napriek výzvam žalobcu. Žalobca uniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia predloženými dôkaznými listinami, ktoré preukazovali správnosť požadovaného nároku žalobcu. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel.

4. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a § 257 v spojení s 262 ods. 1, 2 CSP a konštatoval, že žalobca mal v konaní plný úspech, preto mu súd priznal náhradu trov konania v celom rozsahu, avšak len voči žalovanej v 2. rade. S poukazom na ust. § 257 CSP výnimočne nepriznal žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému v 1. rade potom, čo vzal za preukázané, že u tohto žalovaného existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré ho súd k povinnosti zaplatiť trovy konania žalobcovi nezaviazal. Súd prvej inštancie prihliadol na jeho majetkové, sociálne a osobné pomery tak, ako ich žalovaný popísal vo svojej výpovedi a odkázal na bod 13 odôvodnenia rozsudku. V citovanom bode odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný v 1. rade na pojednávaní predložil rozhodnutie Ústredia Sociálnej poisťovne, podľa ktorého od 01.01.2019 mu bol priznaný invalidný dôchodok vo výške 168,30 EUR a uviedol, že invalidný dôchodca je od roku 2003, nakoľko má diagnózu skleróza multiplex, z ktorého dôvodu nemôže pracovať. Je slobodný, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, je v zlej finančnej a životnej situácii, nemá nahlásený trvalý pobyt na konkrétnej adrese, len Obec Rudňany, a poštu si preberá na Obecnej pošte v Rudňanoch. Úver vo výške 22.000,- EUR si zobral spolu so svojou, vtedy ešte družkou žalovanou v 2. rade, s ktorou si brali rôzne pôžičky a tak sa zadĺžili, pričom s ňou už nie je v žiadnom kontakte. Pôžička od právneho predchodcu žalobcu bola refinancovaná pôžička, ktorú mal pôvodne v Poštovej banke vo výške 15.705,- EUR. Žalovaný v 1. rade dlžnú sumu uznal, ale nebol schopný tento dlh zaplatiť ani len v splátkach, pretože má ledva na vyžitie. Vzhľadom na zlé finančnú situáciu a majetkové pomery žalovaný žiadal, aby ho súd nezaviazal k náhrade trov konania.

5. Proti výroku III. rozsudku, ktorým súd žalobcovi voči žalovanému v 1. rade nepriznal náhradu trov konania, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť tak, že odvolací súd prizná žalobcovi náhradu trov konania, resp. navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie podal z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

6. V odvolaní uviedol, že vo veci vykonal a následne si uplatnil len úkony nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie úspechu vo veci, nakoľko bolo možné dôvodne predpokladať, že inou ako súdnou cestou by sa nedomohol poskytnutých peňažných prostriedkov. Žalovaný si bol vedomý existencie svojho záväzku, na čo bol upozornený viacerými výzvami, napriek ktorým dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradil ani žalobcu nekontaktoval za účelom mimosúdneho vybavenia veci. V konaní neboli zistené a preukázané také skutočnosti na strane žalobcu, ktoré by spochybňovali dôvodnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia. Žalobca si v konaní uplatnil len sumu 5.000,- EUR s prísl., pričom postupom pohľadávky bola na žalobcu postúpená pohľadávka v sume 27.312,12 EUR. Žalobca si prevažnú časť dlžnej sumy neuplatnil s ohľadom na predpoklad reálnej vymožitelnosti pohľadávky. Súd predmetným rozhodnutím ešte viac znevýhodnil žalobcu ako veriteľa pohľadávky. Žalobca bol názoru, že pokiaľ súd zohľadnil majetkovú a sociálnu situáciu žalovaného, táto skutočnosť nemá vplyv na náhradu trov konania - súdneho poplatku, keďže súdny poplatok predstavuje náklady vynaložené žalobcom, ktoré by nevznikli v prípade splnenia si povinností žalovaným. Žalobca mal za to, že trovy právneho zastúpenia, tak ako ich vyčíslil počas konania, sú nepochybne účelne vynaložené trovy konania. V prípade, že by bol súd iného názoru, došlo by k porušeniu zásady rovného prístupu oboch účastníkov k spravodlivosti a ustanovenia čl. 47 Ústavy SR. Na záver žalobca doplnil, že pokiaľ ide o zhoršenú finančnú situáciu žalovaného, túto mohol súd zohľadniť tým, že by žalovanému bolo umožnené splácať v splátkach okrem dlžnej sumy aj trovy konania.

7. Žalovaný v 1. rade sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd podľa § 34 CSP prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade je vecne správny, a preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Súd prvej inštancie správne aplikoval pri rozhodovaní o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade § 257 CSP, a správne rozhodol, s poukazom na osobné a sociálne pomery žalovaného v 1. rade, keď žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému v 1. rade nepriznal.

11. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Vyššie citované zákonné ustanovenie predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. Ide pritom o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradíť trovy konania výnimočne prihliadnuť. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie.

13. K aplikácii vyššie citovaného zákonného ustanovenia dochádza aj z aspektov sociálnych, kedy súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárodkové a iné pomery všetkých strán sporu, pričom si vždy všima aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní. Dôvody hodné osobitného zreteľa teda buď spočívajú v dôvodoch na strane sporu alebo v okolnostiach prejednávaného sporu.

14. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že v prejednávanom spore dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajú v dôvodoch na strane žalovaného v 1. rade, konkrétne v jeho majetkových, sociálnych, osobných a zárodkových pomeroch.

15. Žalovaný v 1. rade na pojednávaní dňa 06.02.2019 súdu prvej inštancie predložil rozhodnutie Sociálnej poisťovne - ústredie č. 840 809 9392 0 zo dňa 29.11.2018, z ktorého je zrejmé, že od 01.01.2019 poberal invalidný dôchodok vo výške 168,30 EUR. Zároveň súdu predložil lekárske správy (čl. 103 - 106 spisu) preukazujúce, že mu bola diagnostikovaná skleróza multiplex a ťažká depresívna porucha.

16. Zároveň odvolací súd lustráciou v Sociálnej poisťovni zistil, že žalovaný v 1. rade nie je zamestnaný, poberať invalidný dôchodok vo výške 209,- EUR mesačné a iné dávky nepoberá.

17. Vyššie uvedené osobné a zárodkové pomery žalovaného v 1. rade preukazujú, že pre aplikáciu § 257 CSP sú splnené podmienky, keďže žalovaný je ťažko chorý a jediným jeho príjmom je invalidný dôchodok vo výške 209,- EUR mesačne. V momentálnej situácii nie je v možnostiach a schopnostiach žalovaného v 1. rade zaplatiť žalobcovi trovy konania a priznanie náhrady trov konania žalobcovi by znamenalo ďalšie zhoršenie už aj tak zlej a nepriaznivej finančnej a sociálnej situácie žalovaného v 1. rade. Odvolací súd taktiež prihliadol na postoj žalovaného v 1. rade v spore, keď žalobcom uplatnený nárok nespochybnil a tento aj uznal.

18. Zároveň nepriznanie náhrady trov konania nebude mať nepriaznivý dopad na žalobcu, ktorý je právnickou osobou, v konaní nedeclaroval také svoje pomery, ktoré by odôvodňovali iný záver a v roku 2018 dosiahol zisk 5,9 mil. EUR (<https://www.finstat.sk/35724803>).

19. Zároveň k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd dodáva, že nie je možné moderovať trovy tak, že súd určí, ktoré konkrétne trovy nemusí strana uhradiť. Možnosťou priznať iba niektoré zložky náhrady trov konania by bolo popreté pravidlo rovnosti strán.

20. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a pri rešpektovaní princípu spravodlivosti bolo namieste nepriznať žalobcovi voči žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania tak, ako o tom vecne správne rozhodol súd prvej inštancie.

21. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP) odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, a tak nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešnému žalovanému v 1. rade preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolací súd rozhodol tak, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).